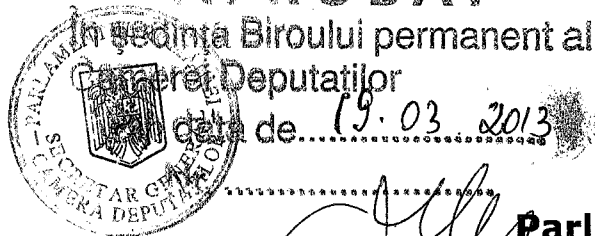

APROBAT

Parlamentul României
Camera Deputaților

Cabinet secretar general

București, 18.03.2013

NOTĂ
privind proiectele de opinie
rezultate în urma examinării proiectelor de acte legislative
europene
de către comisiile permanente ale Camerei Deputaților

Au fost depuse la Biroul Permanent din partea comisiilor permanente următoarele documente:

COMISIA JURIDICĂ, DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI:

Proiect de opinie la:

1. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr.1346/2000 privind procedurile de insolvență - COM (2012)744 - E4/2013.

COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ:

Proiecte de opinie la:

2. Comunicarea – Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii - inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020 - COM(2013)83 – E 17/2013;
3. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne - COM(2011)883 – E 4/2012.

Proiectele de opinie redactate de comisiile permanente sesizate trebuie transmise direct Comisiei pentru afaceri europene, conform art. 38 din HCD nr. 11/19.04.2011.

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Panciu

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 13.03.2013
Nr. 31/287/28.02.2013**

**BIROUL PERMANENT
AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Proiect de opinie

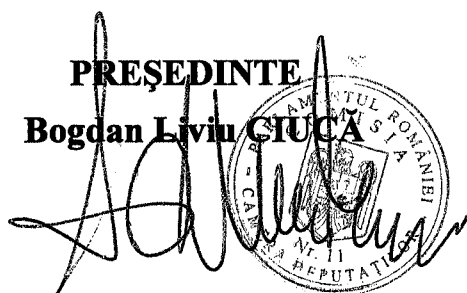
În conformitate cu Hotărârea Biroului Permanent al Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată cu *Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvență*. Comisia a fost sesizată cu examinarea fondului propunerii de Regulament.

Propunerea de regulament urmărește modificarea Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, în scopul îmbunătățirii eficienței cadrului Uniunii pentru soluționarea cauzelor de insolvență transfrontalieră în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne și a abordării crizei economice. Evaluarea impactului propunerii (SWD(2012) 416) apreciază că aproximativ un sfert dintre falimentele înregistrate în Uniunea Europeană prezintă elemente transfrontaliere. Regulamentul 1346/2000 se aplică atunci când debitorul, persoană fizică sau juridică, are active sau creditori în mai multe state membre. Regulamentul se aplică în toate statele membre, cu excepția Danemarcei, care dispune de un statut juridic special în temeiul TFUE. Alte două state membre cu un regim special - Regatul Unit și Irlanda - participă la regulament. Regulamentul, în vigoare de la 31 mai 2002, stabilește statul membru competent pentru deschiderea procedurii de insolvență, instituie norme unitare privind legea aplicabilă și dispune recunoașterea și executarea hotărârilor referitoare la insolvență, precum și coordonarea procedurii principale și a celor secundare în privința insolvenței. În temeiul regulamentului, o procedură principală trebuie deschisă în statul membru în care se află centrul intereselor principale ale debitorului, iar efectele acestei proceduri sunt recunoscute la nivelul UE.

Propunerea extinde domeniul de aplicare a regulamentului, prin includerea procedurilor hibride și a celor prealabile insolvenței, precum și a procedurilor de recuperare a creanțelor și a altor proceduri pentru persoane fizice. Un nou considerent – (9) – precum și art. 2 lit. (a) ar urma să precizeze că regulamentul se aplică procedurilor de insolvență care îndeplinesc condițiile stabilite în regulament – enumerate exhaustiv în anexa A, indiferent dacă debitorul este persoană fizică sau juridică, comerciant sau persoană particulară. Modificarea definiției „procedurii de insolvență” vizează includerea procedurilor care nu implică un lichidator, ci în care activele și afacerile debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instanțe. Este realizată o trimitere explicită la ajutarea creanțelor și la obiectivul salvării, în scopul includerii acelor proceduri care permit debitorului identificarea unei înțelegeri cu creditorii săi într-o etapă prealabilă insolvenței. Noul considerent din preambul precizează că procedurile de insolvență urmează să nu implice în mod necesar intervenția unei autorități judiciare; în plus, termenul „instanță”, utilizat în regulament, ar urma să fie înțeles în sens larg și să includă o persoană sau un organ abilitat de legislația națională să deschidă procedura de insolvență. Propunerea urmărește clarificarea normelor privind competența și ameliorarea cadrului procedural pentru determinarea competenței. Propunerea păstrează noțiunea centrului intereselor principale, însă completează definiția – prin introducerea unei dispoziții care

În urma dezbaterii și examinării *Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvență* și având în vedere elementele de analiză prezentate mai sus, Comisia juridică, de disciplină și imunități, apreciază că România trebuie să susțină demersurile UE privind asigurarea unui cadru armonizat de reglementare privind procedurile de insolvență.

PREȘEDINTE
Bogdan Liviu CIUCĂ

Parlamentul României Camera Deputaților

COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

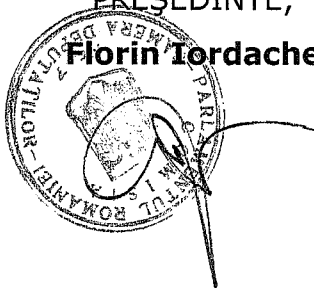
București, 18 martie 2013
Nr. 27/149

Către: Comisia pentru afaceri europene
Spre informare: Biroului permanent al Camerei Deputaților
Direcției de drept comunitar

În conformitate cu prevederile Hotărârii Camerei Deputaților nr.11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, vă înaintăm **proiectul de opinie** asupra propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne – **COM (2011) 883**, document transmis comisiei noastre pentru examinarea fondului.

PREȘEDINTE,

Florin Iordache

Parlamentul României
Camera Deputaților
COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

București, 18 martie 2013

Nr. 27/149

PROIECT DE OPINIE

**asupra propunerii de directivă a Parlamentului European și a
Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind
recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind
cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a
pieței interne - COM (2011) 883**

Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată, în temeiul HCD nr.11/2011, cu *propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - COM (2011) 883.*

Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată inițial cu acest document în vederea verificării respectării principiului subsidiarității.

În data de 2 aprilie 2012, Comisia pentru muncă și protecție socială a înaintat Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților un proces verbal asupra proiectului menționat mai sus, care nu a mai fost analizat de către membrii acestei comisii.

Având în vedere importanța acestui proiect de act legislativ al Uniunii Europene, Biroul permanent al Camerei Deputaților, întrunit în ședința din 5 martie 2013, a retransmis Comisiei pentru muncă și protecție socială

*propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - **COM (2011) 883**, pentru examinarea fondului.*

Membrii comisiei au examinat și dezbătut documentul mai sus menționat în ședința comisiei din data de 12 martie 2013.

La discuții au participat, din partea Ministerului Afacerilor Externe, doamna Oana Zbiera și domnul Emil Stoica – experți.

În cadrul discuțiilor s-a precizat că propunerea de directivă este un document legislativ, iar temeiul juridic al acesteia îl constituie art.46, art.53 alin.(1), art.62 și art.114 din TFUE, reglementări care prevăd utilizarea unei directive pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor, directiva fiind cea mai potrivită soluție, întrucât oferă statelor membre flexibilitatea necesară pentru a pune în aplicare normele stabilite, luând în considerare particularitățile lor administrative și juridice naționale.

Obiectivele inițiativei sunt facilitarea mobilității profesioniștilor și a comerțului cu servicii în interiorul Uniunii Europene, abordarea problemei ocupării locurilor de muncă de înaltă calificare, precum și asigurarea unei game mai largi de posibilități pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă.

Obiectivul directivei nu ar putea fi realizat într-o măsură suficientă prin acțiunea statelor membre, care ar duce în mod inevitabil la cerințe și regimuri procedurale divergente, sporind complexitatea reglementării și ar produce obstacole nejustificate în calea mobilității profesioniștilor. Modificările la actualul regim juridic implică modificarea unei directive existente, care nu poate fi realizată decât prin legislația Uniunii Europene și, prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității statuează ca fiecare intervenție să se refere la un anumit obiectiv și să nu depășească ceea ce este necesară pentru îndeplinirea sa. Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a asigura o mai bună funcționare a normelor privind recunoașterea calificărilor profesionale și, prin urmare, se respectă acest principiu.

În urma dezbaterilor, membrii Comisiei pentru muncă și protecție socială au hotărât, cu unanimitate de voturi, că inițiativa legislativă europeană

respectă principiul subsidiarității, însă cu privire la aplicarea reglementărilor directivei și asupra profesiei de notar, se fac următoarele precizări:

I. Context

Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 stabilește un sistem de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale, prin care, unei persoane care a dobândit o anumită calificare care îi permite accesul la o profesie determinată într-un stat membru UE trebuie să aibă posibilitatea de a accede la aceeași profesie în alt stat membru.

II. Argumente din dreptul comunitar și jurisprudență CJUE

1. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Parlamentul European a adoptat **Rezoluția din 23 martie 2006 asupra profesiilor juridice și interesului general privind funcționarea sistemelor juridice**, prin care s-a statuat că derogarea prevăzută de ex-articolul 45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) trebuie aplicată integral profesiei notariale. **Art.51 TFUE** prevede: **"Sunt exceptate de la aplicarea prezentului capitol, în ceea ce privește statul membru interesat, activitățile care sunt asociate în acest stat, chiar și cu titlu ocazional, exercitării autorității publice"**, iar teza a doua a acestui articol prevede că *"Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot excepta anumite activități de la aplicarea dispozițiilor prezentului articol"*.

Notariatul este exclus din domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE prin **considerentul (41)** din preambul, conform căruia ***"directiva nu prejudiciază aplicarea art.45 din Tratatul CE, în special în ceea ce-i privește pe notari"***.

Vom argumenta în cele ce urmează faptul că activitatea notarială implică, nu doar ocazional, exercitarea autorității publice, neputându-se deroga de la prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene

Această directivă a făcut obiectul unui contencios în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană s-a sprijinit, în propunerea sa de modificare a directivei, pe conținutul hotărârilor din 24 mai 2011 ale Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a extinde domeniul de aplicare a directivei la notari. Este vorba în principal de cauzele inițiate de Comisie împotriva *Belgiei* (C-47/08), *Franței* (C-50/08), *Germaniei* (C-54/08), *Austriei* (C-53/08), *Greciei* (C-61/08) și *Luxemburgului* (C-51/08) care au avut ca obiect încălcarea de către statele membre a obligațiilor ce le incumbă în virtutea art. 43 (3-5) și 45 prin impunerea în prevederile legislației naționale a condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar.

În hotărârile Curții, capătul de cerere al Comisiei prin care se solicita condamnarea statelor membre pentru netranspunerea Directivei (CE) 89/48 (care a precedat actuala Directivă 2005/36 privind calificările profesionale) a fost respins.

Hotărârile Curții nu pot avea consecința directă a unei obligații formale pentru statele membre incriminate – cu atât mai puțin pentru cele neincriminate – de a transpune în legislația internă prevederile acestei directive în privința notarilor. Pe de altă parte, hotărârea Curții nu poate crea nici în seama instituțiilor europene o obligație indirectă de revizuire a directivei în privința notarilor, aceasta atât datorită faptului că ea se adresează statelor, iar nu instituțiilor europene, cât și din perspectiva următoarei argumentații:

Examinând **considerentul 41 al directivei**, Curtea a considerat că *date fiind circumstanțele particulare care au caracterizat procesul legislativ precum și situația de incertitudine care i-a rezultat... nu pare posibilă constatarea că ar exista... o obligație suficient de clară pentru statele membre de a transpune directiva 89/48 în ceea ce privește profesia notarială*. Curtea a estimat că legiuitorul european a omis să prevadă o excludere expresă a notariatului pentru că, în momentul legiferării, **activitatea notarilor intră în sfera de aplicare a art.45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene)**.

Mai mult, Curtea a considerat în aceleași hotărâri faptul că activitatea notarială **corespunde unui obiectiv de interes general imperativ „care permite să se justifice posibile restricții în ceea ce privește articolul 45 CE”**. Faptul că activitatea notarială este una de interes public general – așa cum o definește de altfel și dreptul român – justifică, prin urmare, în conformitate cu *considerentul 87* din hotărârea CJUE în cauza C-50/08 împotriva Franței, anumite excepții de la libertatea de stabilire, obiectivul principal al directivei, reglementat la art. 10-14 al acesteia.

În cauza C-52/08 *Comisia în contradictoriu cu Portugalia*, Curtea respinge, de asemenea, acțiunea Comisiei care în cazul acestui stat privește exclusiv transpunerea directivei privind calificările profesionale. Argumentele sunt aceleași cu cele exprimate în cauzele anterioare privind în principal condiția cetățeniei. În Portugalia, condițiile pentru exercițiul profesiei de notar sunt similare cu cele din România: licență în drept, concurs pentru acces în profesie, stagiatură cu componentă practică și de formare inițială și examen de definitivare, iar în final jurământul prestat în fața autorității publice.

Art.14 alin.(3) al directivei în forma ei actuală prevede ca statul să impună un stagiu sau un examen pentru profesiile care necesită cunoașterea precisă a dreptului național în scopul consilierii și asistenței. Comisia a considerat în acțiunea sa cumulul celor două condiții în Portugalia – stagiu și examen – contrar dreptului comunitar. Curtea a respins acțiunea fără a se apleca în detaliu asupra acestui argument. În actuala propunere a Comisiei de revizuire a directivei privind calificările profesionale, nu este clar dacă această formă de imixtiune în sistemul de selecție națională a notarilor nu va duce la situații de discriminare în raport cu candidații naționali. Aceasta cu atât mai mult cu cât atât partea practică acoperită de stagiu, procedurile propriu-zise, deprinderea controlului de legalitate, cât și cunoașterea legislației însăși, sunt indispensabile exercițiului profesiei notariale.

Mai mult, în hotărârea sa din 19 iunie 2012 în cauza *1 BvR 3017/09* Curtea Constituțională din Germania delimitează în mod clar domeniul de aplicare a hotărârilor CJUE citate, inclusiv în privința autorității publice. Considerentul nr. 46 al acestei hotărâri prevede „*faptul că CJUE a estimat (...) că activitățile notariale nu participă la exercițiul autorității publice în sensul*

art.51 al TFUE (Hotărârea din 24 mai 2011 – C54/08 Comisia în contradictoriu cu Germania), nu fac inaplicabile dispozițiile în cauză ale dreptului german, în special în ceea ce privește art. 1 al BNotO¹ referitor la funcția de notar și dispozițiile asupra activităților notarului legate de funcționarea vizată la art. 20 a BNotO² [...].” Această constatare este confirmată prin clarificarea (dată de CJUE în considerentele 98 și altele ale propriei hotărâri, n.n.) [...] conform căreia hotărârea nu poartă nici asupra statutului și organizării notariatului în ordinea juridică germană, nici asupra condițiilor de acces, altele decât cele aferente condiției cetățeniei, la profesia de notar în acest stat membru.

Respingând calificarea activității notariale ca exercițiu al autorității publice, CJUE nu se pronunță prin urmare asupra acestui exercițiu profesional în funcție de criteriile ordinii juridice a unui stat membru și al compatibilității acestei calificări cu dreptul Uniunii Europene. Dimpotrivă, CJUE consideră în mod expres, că obiectivul funcției publice a notarului, adică garantarea legalității și securității juridice a actelor încheiate între particulari, constituie un motiv imperios de interes general care permite justificarea eventualelor restricții decurgând din specificitatea proprie activității notariale.

3. Actul autentic notarial este Titlu executoriu european

Titlul executoriu european a fost instituit prin Regulamentul (CE) nr.805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004.

Titlul executoriu european este un certificat care însoțește o hotărâre judecătorească, o tranzacție judiciară sau un act autentic și care permite libera circulație a hotărârii, tranzacției sau actului autentic în cauză în Uniunea Europeană.

Certificatul constituie în sine un “pașaport judiciar european pentru hotărâri judecătorești, tranzacții judiciare și acte autentice”.

Definiția actului autentic, așa cum este reglementată în art.4 pct.3 din Regulament, plasează actul autentic notarial acolo unde îi este locul, în sfera de administrare a justiției similar hotărârilor judecătorești.

¹ Legea notariatului din Germania – notarul este titularul autonom al unei funcții publice, n.n.UNNPR;

² Legea notariatului din Germania – competența de autentificare, n.n. UNNPR.;

III. Alte argumente

1. Spre deosebire de alte profesii liberale reglementate și care fac obiectul prevederilor directivei, statutul profesiei de notar este de departe de a fi omogen în statele membre ale Uniunii Europene. În mod similar, atribuțiile notarului, modul de acces și de exercitare a profesiei sau răspunderea notarului sunt diferite de la un stat membru la altul.

Mai mult, în anumite state, profesia notarială nu corespunde cu ceea ce sistemele juridice de drept civil continental înțeleg prin notarul delegatar al autorității publice naționale. Actele juridice emise de notarii din sistemele de *common law* au o forță juridică inferioară celor din România sau din alte state europene de drept continental. Aceste diferențe vor crea mari dificultăți și vor periclita grav siguranța circuitului juridic civil.

2. Obiectivele proiectului de Directivă nu sunt compatibile nici cu principiile fundamentale ale organizării și administrării autonome ale justiției preventive, comune majorității statelor membre. Notariatul este o funcție din sfera administrării justiției și nu una de piață. De aceea, este importantă încadrarea funcției notariale acolo unde îi este locul, în arhitectura juridică și instituțională națională și europeană, ținându-se cont de toate specificitățile ei.

În conformitate cu prevederile Legii nr.36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată, activitatea notarială este considerată că întrunește caracteristicile unui serviciu de interes public. Acest principiu este consacrat, în mod expres, în art.3 din Legea nr.36/1995, text care dispune explicit că *"notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome"*. Tot astfel, art.7 din Legea nr.36/1995, republicată, precizează că *"actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică"*.

Așa cum reiese din reglementarea națională, modificată în anul 2012, activitatea notarială urmărește obiective de interes general care vizează în special asigurarea legalității și a securității juridice ale actelor încheiate între particulari, participând în mod activ la funcția preventivă a justiției.

Organizarea justiției ține, în totalitatea sa, de autoritatea publică și se compune, în statele de drept civil, pe de o parte dintr-o jurisdicție contencioasă și, pe de altă parte, de o jurisdicție preventivă, aceasta din urmă fiind reprezentată de către notar. Foarte important de remarcat aici este atribuția importantă a notarilor publici, care implică prerogative de autoritate publică, respectiv procedura succesorală, în cadrul căreia notarul ia decizii asupra calității moștenitorilor, extinderea drepturilor acestora și compunerea masei succesoriale [art.106 alin.(1) din Legea nr.36/1995 1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată]. În cadrul acestei proceduri, notarul are competența de a administra probe și de a lua declarațiile martorilor, care depun jurământ în fața notarului. Certificatul de moștenitor emis de notarul public constituie titlu de proprietate.

Redactarea actelor juridice pentru care legea prevede forma autentică ca o condiție de valabilitate este de competența exclusivă a notarilor publici, astfel cum rezultă din art.79 alin.(1) din Legea nr.36/1995, republicată. Tot astfel, art.80 alin.(1) din aceeași lege prevede că *"notarul public are obligația să deslușească raporturile juridice dintre părți cu privire la actul pe care vor să-l încheie, să verifice dacă scopul pe care îl urmăresc este în conformitate cu legea și să le dea îndrumările necesare supra efectelor lui juridice."*

Astfel, notarii își desfășoară activitatea în scopul apărării intereselor generale ale societății, întocmai magistraților și funcționarilor publici, fiind îndreptățiți să utilizeze sigiliul cu însemnele Statului Român, stat care le-a conferit prerogativele de exercițiu al autorității publice. Delegarea parțială a autorității de stat, fără de care nu se poate vorbi de siguranța circuitului civil, este un element intrinsec al exercițiului profesiei notariale.

Chiar recenta modificare a Legii nr.36/1995 reafirmă misiunea notarului de garant al siguranței juridice și al imparțialității în serviciul cetățenilor, misiune exercitată pe fundamentul public al statutului profesiei.

Nu în ultimul rând, caracterul executoriu al actului autentic a fost definit inclusiv de jurisprudența CJUE ca fiind întocmit cu intervenția autorității publice ori a unei alte autorități împuternicite de stat, și constituie o dovadă a faptului că, atunci când autentifică acte, notarul public exercită în mod direct și specific autoritatea publică.

Pe același principiu a fost definit și în legislația internă actul autentic notarial. Statutul particular, de garant al siguranței juridice, pe care îl deține notarul, corespunde unui sistem strict de control disciplinar, profesional și de acces în profesie efectuat cu implicarea directă a autorităților publice.

Numirea în funcția de notar respectă, în privința competențelor, principiul teritorialității din dreptul internațional public. Un notar român nu este competent să instrumenteze în afara circumscripției sale și cu atât mai puțin în afara granițelor țării. Ministrul român al justiției nu îi poate conferi atribuții care depășesc frontierele naționale, întrucât ar interfera cu suveranitatea altor state.

Profesia notarială poate fi exercitată doar de către notarul public după ce e numit de ministru, în mod suveran, și numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Notarii publici administrează justiția preventivă prin garantarea respectării legalității în raporturile dintre particulari, prin autentificarea actelor, conferindu-le forță probantă și executorie. Datorită acestui control de legalitate, notarii contribuie la degrevarea instanțelor și garantează legalitatea și siguranța juridică a actelor încheiate între particulari, îndeplinind astfel un obiectiv general imperativ. Nu în ultimul rând, notarul emite titluri executorii și joacă un rol deosebit de important în lupta contra spălării banilor, contra finanțării terorismului. De remarcat, în acest sens, este **Raportul statistic al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2011**, raport care se trimite Comisiei Europene. Raportul ONPCSB precizează foarte clar că numărul rapoartelor transmise de notari are o pondere semnificativă în numărul total de rapoarte.

Spre deosebire de avocat, notarul nu apără interesele unei părți, ci interesul public în raporturile dintre particulari, de o manieră independentă și imparțială.

3. Principiul teritorialității funcției notariale. Notarii publici din România sunt investiți să efectueze un serviciu de interes public, să emită acte autentice, calificate de lege ca fiind acte de autoritate publică, iar autoritatea

publică a statului român nu se poate întinde decât în limitele teritoriului național.

Notarii publici utilizează sigiliul lor cu însemnele statului român pentru toate actele pe care le îndeplinesc, atât pentru cele autentice, cât și pentru acte cu legalizare de semnătură. Acestea sunt competențe importante pentru activitatea notarială, care, conform legii, este îndeplinită doar în cadrul unui Birou al Notarului Public. Chiar și în plan intern, legea acordă doar o posibilitate limitată de îndeplinire a activității în afara biroului notarului public: în circumscripția teritorială a judecătoriei în care notarul deține competență.

Legea notarilor publici și a activității notariale a fost modificată prin extinderea condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar la spațiul UE și SEE. Orice cetățean UE va putea deveni așadar notar în România, dar în mod necesar **cu respectarea aceluiași condiții și proceduri pe care trebuie să le îndeplinească și un cetățean român**. Acest lucru este de importanță primordială mai ales pentru că notarul aplică în proporție covârșitoare dreptul național, iar misiunea lui în societate, cea de control de legalitate a raporturilor juridice între particulari, este îndeplinită în raport cu prevederile dreptului intern.

Hotărârile CJUE de la 24 mai 2011 obligă statele membre să permită accesul la profesia notarială a resortisanților din alte state membre ale Uniunii Europene, însă numai cu respectarea condițiilor și procedurilor prevăzute de legislația națională. Exigențele de calificare profesională sunt elemente care țin de organizarea justiției, apanajul exclusiv al statului membru așa cum arată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârile sale din 24 mai 2011.

4. Serviciile notariale nu sunt o activitate tipică de piață. Spre deosebire de alte activități care sunt acoperite de propunerea de directivă, serviciile notariale nu constituie o activitate tipică de piață deoarece sunt servicii în care destinatarul nu poate evalua calitatea în momentul prestării serviciului, ci mai târziu (de pildă, prin evitarea unor litigii viitoare și implicit a costurilor asociate acestora, prin stăpânirea netulburată a unei proprietăți de-a lungul vieții și transmiterea unui drept de proprietate intact urmașilor, etc.). Mai mult, o evaluare din partea participanților la piață nu permite în nici un caz atingerea

scopului nici unei analize, pentru că notariatul urmărește obiective de interes general (degrevarea instanțelor, interesul public, protecția consumatorilor, etc.). pe care clienții lor nu le au în minte în momentul apelării la notar.

Notarii protejează și interesele terților (creditori actuali sau viitori, de pildă). Evaluarea activității doar de către destinarii serviciului nu permite luarea în calcul a globalității funcției notariale.

În acest context, consecințele unui act autentic incorect (terții au încredere în exactitatea și relevanța actelor notariale și al conținutului lor, ceea ce le conferă o prezumție de validitate, de exactitate) nu afectează doar destinatarul serviciului, dar și tribunalele, registrele publice, trezoreria și alte autorități publice.

Concluzii

Notarul este o funcție din sfera sistemului de justiție al statelor membre, iar nu o funcție de piață. O arată, în mod explicit, atât legislația națională, așa cum s-a precizat mai sus, precum și reglementarea la nivel european a circulației **actelor notariale în aceleași acte normative care privesc recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare**. Cu titlu de exemplu, pot fi menționate:

- **Regulamentul Consiliului nr.44/2001** din 22 decembrie 2000 („**Regulamentul Bruxelles I**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie civilă și comercială,
- **Regulamentul Consiliului nr.2201/2003** din 27 noiembrie 2003 („**Regulamentul Bruxelles II bis**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie matrimonială și în materia responsabilității parentale,
- **Regulamentul Consiliului și al Parlamentului European nr.805/2004** din 21 aprilie 2004 privind crearea unui **titlu executoriu european** pentru creanțele necontestate,
- **Regulamentul nr.4/2009** al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de **obligații de întreținere**,

- **Regulamentul nr.650/2012** din 4 iulie 2012, privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor.

Legislația națională și europeană arată clar că nu este necesară și nici posibilă o „circulație a notarului” în Uniunea Europeană cu mecanismele/vehiculele pieței interne sau serviciilor, devreme ce există un sistem al circulației „produsului” notarului bazat instrumente din sfera justiției civile, a încrederii reciproce între statele membre, care fac ca actul emis de un notar într-un anumit stat să fie eficace pe deplin în alt stat membru.

Acest lucru presupune ca cetățeanul care beneficiază de libertățile de circulație să beneficieze de un nivel maxim de siguranță juridică, întrucât sunt respectate: a) dreptul internațional public și privat; b) dreptul material și procedural aplicabil, cunoscut, interpretat și pus în practică de notarul public instrumentator, care acționează legitim, în virtutea competențelor materiale și teritoriale cu care e învestit de autoritatea publică națională, în condițiile prevăzute de legea care îi reglementează statutul și prevede mecanismele de control și răspundere cărora li se supune în mod obligatoriu.

Tot pentru garantarea siguranței juridice a cetățeanului european care beneficiază de dreptul la libera circulație, Consiliul Notariatelor din Uniunea Europeană, între care și Notariatul Român, au dezvoltat împreună diverse mecanisme practice care permit colaborarea transfrontalieră a notarilor. Astfel, au fost create Rețeaua Notarială Europeană destinată să sprijine notarii dintr-un stat membru cu suport informativ legislativ punctual pentru cazurile cu elemente de extraneitate cu care se confruntă și diferite portaluri cu informații legislative tematice în domeniul de activitate notarială.

În cadrul întrevederii la nivel politic între delegația României și cea a Comisiei Europene din 30 ianuarie 2012, partea română a prezentat o propunere cuprinzând următoarele elemente:

- modificarea art.33a, în sensul înlocuirii cerinței de experiență profesională de 5 ani consecutivi în decursul ultimilor 7 ani cu 3 ani consecutivi în

decursul ultimilor 5 ani. (*n.n. Acest element se regăsește și în textul aflat în prezent în discuție la nivelul Consiliului, Comisia fiind cea care a sugerat această modificare*);

- includerea în art.33a, alături de titlul „certificat de competențe profesionale”, a titlurilor de calificare de asistent medical generalist atestând o formare la nivel de învățământ superior (diplomele de absolvire a colegiilor universitare de scurtă durată și diplomele de licență, obținute în urma formării universitare de lungă durată);
- clauză de revizuire bazată pe introducerea de către România a unui program de aliniere a formării pentru absolvenții de școli postliceale și pentru asistenții medicali generaliști formați prin liceu sanitar urmat de un an de pregătire într-o școală postliceală.

Oficialii români au pledat în favoarea caracterului realist al acestei propuneri, invocând argumente legate de calitatea formării în învățământul superior și de impactul redus al propunerii de completare a art.33a (în concret, numărul asistenților medicali generaliști formați prin colegii și facultăți de specialitate se ridică la 972 de persoane). Reprezentanții României au indicat, în context, că 7540 de persoane dețin titlul de calificare „certificat de competențe profesionale”, beneficiind așadar de prevederile art.33a și, respectiv, 54493 de asistenți medicali generaliști sunt absolvenți de școli postliceale sau au urmat cursurile unui liceu sanitar și un an suplimentar de pregătire într-o școală postliceală, care ar urma să beneficieze de programele-pasarelă de formare.

Ca principiu, linia de abordare este următoarea:

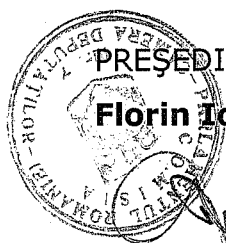
- introducerea în textul art.33a a celor trei categorii de titluri de calificare și modificarea cerinței de experiență profesională de la 5 ani în ultimii 7 ani, la 3 ani în ultimii 5 ani;
- introducerea în preambulul directivei, iar nu în partea dispozitivă, a unei prevederi (*considerentul 27a*) referitoare la aplicarea de către România a unui program de formare care să permită posesorilor celor trei categorii de titluri acoperite de art.33a, precum și asistenților medicali generaliști cu o formare de nivel postliceal, să își alinieze formarea la cerințele directivei; considerentul ar urma să menționeze și cooperarea Comisiei și a statelor

membre cu România în stabilirea și aplicarea programului de formare; Comisia acceptă o referire generică în text la formare de nivel postliceal, fără enumerarea explicită a titlurilor relevante;

- introducerea propunerii de completare a art.60 cu un alin.(3), care să prevadă prezentarea de către Comisie a unui raport ca urmare a evoluțiilor în materia formării asistenților medicali generaliști, puse în aplicare de România după intrarea în vigoare a directivei.

Cu privire la acest din urmă punct, România trebuie să analizeze dacă este oportun, ca strategie de negociere, să propună introducerea unei clauze de revizuire (în concret, a unui text mai ferm pentru art.60 alin.(3), care să cuprindă o referire explicită la revizuirea dispozițiilor directivei). Mai precis, Comisia crede că există riscul ca statele membre să se concentreze asupra clauzei de revizuire, solicitând menținerea art.33a în forma actuală și introducerea în clauza de revizuire a tuturor aspectelor pe care România dorește să le acopere în art. 33a.

Urmare a celor prezentate în cadrul discuțiilor, membrii comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil, care va fi transmis Comisiei pentru afaceri europene și, spre informare, Biroului Permanent al Camerei Deputaților și Direcției de drept comunitar.

PREȘEDINTE,
Florin Iordache

SECRETAR,
Mihăiță Găină

Șef serviciu Elena Mesaroș

Întocmit,

Expert parlamentar Lidia Vlădescu

Parlamentul României Camera Deputaților

COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

București, 18 martie 2013
Nr. 27/152

Către: Comisia pentru afaceri europene
Spre informare: Biroului permanent al Camerei Deputaților
Direcției de drept comunitar

În conformitate cu prevederile Hotărârii Camerei Deputaților nr.11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, vă înaintăm **proiectul de opinie** asupra *Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020 – COM (2013) 083*, document transmis comisiei noastre pentru examinarea fondului.

PRESEDINTE,
Florin Iordache

Parlamentul României

Camera Deputaților

COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

București, 18 martie 2013

Nr. 27/152

PROIECT DE OPINIE

asupra Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020 – COM (2013) 083

Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată, în temeiul HCD nr.11/2011, cu documentul *Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020 – COM (2013) 083*, în vederea examinării fondului.

Membrii comisiei au examinat și dezbătut documentul mai sus menționat în ședința comisiei din data de 12 martie 2013.

La discuții au participat, din partea Ministerului Afacerilor Externe, doamna Oana Zbiera și domnul Emil Stoica – experți, iar din partea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, domnul Sorin Ștefonie – Secretar de Stat.

În cadrul dezbaterilor au fost prezentate motivele care au dus la apariția acestui document. Astfel, s-a precizat că Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii stabilește obiective care urmăresc să scoată cel puțin 20 de milioane de persoane din sărăcie și

excluziune socială și să crească rata de ocupare a forței de muncă la 75 % pentru populația în vârstă de 20-64 de ani.

Sistemele de protecție socială îndeplinesc trei funcții: investițiile sociale, protecția socială și stabilizarea economiei.

Prezenta comunicare este însoțită de o recomandare a Comisiei intitulată „*Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării*” și de o serie de documente de lucru ale serviciilor Comisiei. Împreună, ele formează „**Pachetul privind investițiile sociale**”.

Pachetul este pe deplin complementar cu Pachetul privind ocuparea forței de muncă, care stabilește calea de urmat pentru o redresare generatoare de locuri de muncă, cu Cartea albă privind pensiile, ce prezintă o strategie pentru pensii adecvate, viabile și sigure, precum și cu Pachetul privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, care se referă în mod special la situația tinerilor.

Pachetul în cauză se bazează, de asemenea, pe cadrul de reglementare propus pentru implementarea politicii de coeziune în următoarea perioadă financiară 2014-2020 și, în special, pe domeniul de aplicare a Fondului social european (FSE), precum și pe propunerea de a aloca cel puțin 20 % din FSE în fiecare stat membru pentru promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei.

Pachetul privind investițiile sociale urmărește reorientarea politicilor statelor membre către realizarea de investiții sociale în domeniile în care este necesar, cu scopul de a asigura caracterul adecvat și viabilitatea sistemelor sociale, legând în același timp aceste eforturi de utilizarea optimă a fondurilor UE, în special a FSE.

Comisia invită statele membre să întreprindă acțiunile și să urmeze orientările stabilite în acest pachet, prin următoarele trei axe principale:

1. Consolidarea investițiilor sociale în cadrul semestrului european

- Statele membre sunt invitate să consolideze implicarea, la toate nivelurile, a părților interesate relevante, în special a partenerilor sociali și a organizațiilor societății civile, în modernizarea politicii sociale, ca parte a Strategiei Europa 2020.
- Statele membre sunt invitate să țină cont, în programele lor naționale de reformă, de îndrumările prevăzute în acest „Pachet privind investițiile sociale”, acordând o atenție deosebită:
 - realizării de progrese în ceea ce privește punerea unui accent sporit pe investițiile sociale în cadrul politicilor lor sociale, în special pe politici precum îngrijirea (copiilor), educația, formarea, politicile active

în domeniul pieței forței de muncă, sprijinul pentru locuințe, reabilitarea și serviciile de sănătate;

- implementării strategiilor integrate de incluziune activă, inclusiv prin elaborarea bugetelor de referință, extinderea sferei de acoperire a prestațiilor sociale și a serviciilor, precum și simplificarea sistemelor sociale, spre exemplu cu ajutorul unei abordări de tip „ghișeu unic” și a evitării unui număr mare de diferite prestații sociale posibile pentru una și aceeași situație.
- Comisia va trata reforma protecției sociale și accentul sporit pe investiții sociale și pe incluziunea activă în recomandările specifice fiecărei țări și în semestrele europene ulterioare. Mai mult, Comisia va sprijini statele membre prin sporirea monitorizării rezultatelor și va pune bazele pentru aceasta împreună cu Sistemul Statistic European prin statistici îmbunătățite, care prezintă un grad mai mare de actualitate, privind sărăcia și rezultatele politicilor sociale și în materie de sănătate.

2. Utilizarea optimă a fondurilor UE pentru sprijinirea investițiilor sociale

- Statele membre sunt invitate să ia în considerare în mod corespunzător dimensiunea referitoare la investițiile sociale în cadrul procesului de programare a fondurilor UE și în special a FSE, pentru perioada 2014-2020. Aceasta include explorarea unor abordări inovatoare ale finanțării și ale ingineriei financiare, trăgând învățăminte din experiențe precum cele legate de obligațiunile pentru investiții sociale, microfinanțare și sprijinul pentru întreprinderile sociale.
- Comisia va sprijini statele membre în mod activ în ceea ce privește programarea lor, pe baza îndrumărilor cuprinse în acest pachet și a altor îndrumări tematice operaționale, spre exemplu cu privire la inovarea socială, dezinstituționalizare și sănătate.

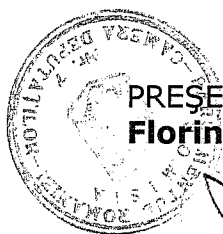
3. Raționalizarea guvernantei și raportarea

- Statele membre sunt invitate să prezinte, prin intermediul comitetelor relevante, propuneri referitoare la consolidarea dimensiunii sociale a Strategiei Europa 2020, care să asigure o mai bună legătură cu procese existente, precum metoda deschisă de coordonare, și o raportare îmbunătățită privind performanța sistemelor sociale ale statelor membre.

Comisia va consolida în continuare instrumentele de îndrumare și de monitorizare, luând în considerare instrumentele existente de guvernare pe plan macroeconomic, fiscal și pe planul ocupării forței de muncă, cu scopul de a limita și a remedia divergențele legate de politicile sociale. Analiza comparativă (*benchmarking*) și monitorizarea performanței vor face parte din acest exercițiu, pe baza Monitorului performanței în materie de protecție socială.

- Comisia va lucra în strânsă colaborare cu statele membre în cadrul formațiunilor relevante ale Consiliului, al CPS și al altor comitete relevante pentru a sprijini acest proces de reflecție și va continua dialogul cu toate părțile interesate vizate, în special în contextul convenției anuale a Platformei de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale.

Urmare a celor prezentate în cadrul discuțiilor, membrii comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil, care va fi transmis Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților și, spre informare, Biroului Permanent și Direcției de drept comunitar.

PREȘEDINTE,
Florin Iordache

Șef serviciu Elena Mesaroș

SECRETAR,
Mihăiță Găină

Întocmit,
Expert parlamentar Lidia Vlădescu